

imidlertid, at man om et Par Aar vil komme og sige til mig: Det var dog et Held, at vi fik Loven gennemført paa den Maade, den har vist sig at virke godt.

Ogsaa med Hensyn til Formueretten og med Hensyn til Værgemaal er det samme Spørgsmaal blevet rejst. Der kan jeg langt bedre forstaa, at Spørgsmaalet kan komme frem, og at man kunde sige, at baade Fader og Moder er fødte Værger, og at de er det i Forening. Ministeriet og alle de sagkyndige, som har haft med Sagen at gøre, tør imidlertid ikke gaa til at fastslaa, at Pligten til at være Værge paahviler to i Forening, thi hvis det bliver gennemført, hvorledes skulde man saa egentlig forholde sig, hvis Mand og Kone bliver uenige paa dette Omraade? Her kan man ikke som med Hensyn til Forældremyndigheden sige: Ja, men saa holder vi paa status quo. Her skal der nemlig ske noget, og saa vil Følgen let blive den, at en Trediemand ogsaa her kommer til at blande sig i Forholdet. Derfor foreslaar Lovforslaget den Løsning, at baade Manden og Konen er fødte Værger, men saa længe Manden lever, er det ham, der udøver Værgemaalet, indtil det er frataget ham ved Øvrighedsforanstaltninger.

Lovforslaget er vedtaget i Landstinget med alle Partiernes Tilslutning, idet man nemlig fra alle Partiernes Side fandt, at det indeholdt saa betydelige Fremskridt, at man anbefalede at slutte sig dertil. De to Punkter, jeg nu nævnte, var to underordnede Punkter, som der var Strid om, og hvor Afstemningen gjorde Udslaget. Nu foreligger Lovforslaget her i Folketinget, og jeg haaber, det her vil nyde en hurtig og velvillig Behandling, saaledes at, selv om det skal i Udvalg, hvad jeg har hørt, at det desværre skal, Tinget dog vil stille sig saaledes, at Lovforslaget kan gennemføres hurtigt.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse.

Rudfeld: Det foreliggende Lovforslag har været drøftet saa grundigt dels i den Kommission, der har været nedsat, dels i det andet høje Ting, at jeg ikke skal komme ind paa en nærmere real Drøftelse af dets Indhold. Vi fra Venstres Side kan tiltræde Bestemmelsen om Myndighedsalderen, der her fastsættes til 21 Aar, navnlig ogsaa under Hensyn til den Myndighedsalder, som gælder ikke blot i de andre skandinaviske Lande, men, som den højtærede Minister sagde, i de allerfleste

Lande i Europa. Det vil jo være saaledes, at en Dansk, der træffer Dispositioner af formueretlig Art i Udlandet, vil kunne rejse her hjem og saa skyde sig ind under den danske Myndighedslovgivning og derved frigøre sig for et Ansvar, han ellers vilde komme til at bære. Det forekommer mig at være en ret vægtig Grund til at fastsætte den Aldersgrænse, her foreslaas, altsaa Hensynet til mellemfolkelige Forhold. Derfor vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og anbefale, at det Udvalg, som antagelig bliver nedsat, vil underkaste det en hurtig Behandling, saa meget mere som der jo allerede har fundet en Realdrøftelse Sted.

Med Hensyn til de Uoverensstemmelser, som den højtærede Justitsminister nævnte, angaaende Forældremyndighed og Værgemaal, vil jeg anbefale den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Landstinget, idet ogsaa jeg anser det for i højeste Grad uheldigt, at en Trediemand — i dette Tilfælde som foreslaaet af Mindretallet Overøvrigheden — skulde blande sig ind i Forholdet, naar Forældrene ikke kan blive enige; thi hvis Forældrene ikke kunde blive enige, kunde der derved rejses Tvivl om, at de overhovedet havde Evnen til at udøve Forældremyndigheden. Jeg tror, det maa blive Forældrenes egen Sag, og jeg maa anse det for i højeste Grad uheldigt, at Øvrigheden skal blandes ind i Forholdet.

Hvad Værgemaallet, som den højtærede Justitsminister ogsaa nævnte, angaar, kan det maaske stille sig noget anderledes, men det forekommer mig, at det i alle Forhold er saaledes, at Faderen overfor det offentlige staaer med det økonomiske Ansvar, og jeg mener ogsaa, det bør være ham, det offentlige har at holde sig til i Henseende til Spørgsmaalet om Værgemaal for Børn. Men disse Forhold vil antagelig blive drøftet i et kommende Udvalg. Jeg kan nu ikke tænke mig, at Udvalgsbehandlingen kan blive langvarig, da en Realitetsbehandling, som sagt, allerede har fundet Sted dels i Kommissionen, dels i det andet høje Ting.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Vilhelm Rasmussen: Som Helhed betragtet er mit Parti godt tilfreds med det foreliggende Lovforslag. Vi maa naturligvis anse det for et Fremskridt, at Reglerne her er blevet samlet paa eet Sted, ligesom vi ogsaa maa mene, at det er et Fremskridt, at Myndighedsalderen nedsættes til det 21de Aar. Jeg kan ogsaa udtrykke min